

Наука

В четмо затънал, преживях верига от години;
 обсебих мъдрината на сто мъртви поколения.
 Началото и свършекът на светските съдбини
 за мене бяха в разума; припаднах на колене
 пред микроскоп и пред компас; обхождах с телескопа
 нов мир; създавах Формули; на Цифрата робувах.
 Измама! Най-подир узнах, че Пушката и Топа
 са плод на Цифрата и че на див кумир слугувах!
 В човешкият гений видях жлъч,
 в изкуството човешко намерих
 пустота, тма, блян, изстпуление тежко!
 Сърцето ми жаднееше за радости,
 каквито науката не дава - и остана си несито!
 Под лютий гнет на мисълта сал мъртвостта вирее;
 тоз, който знай, е същество, което живо тлее!

*Ти си приел послание свещено,
 поете, винаги нащрек бъди.
 Безделни умове не забавлявай,
 а съвести задремали буди.*

Стоян Михайловски

Поезия

* * *

Какво е нужно мен, не смогнах, Боже,
 до днешен ден да си определя.
 По пътя на живота често дира
 химери - бегли сенчици следя.
 ...Понеже тъй си наредил света -
 Духът да бъде съдружен с плътта,
 Прости ме Боже, зарад моите луди
 прищевки и губителни заблуди!

Прости ме... Искам да се възродя -
 Не смогвам себе си да победя!
 Прости ме ... Истината где е, зная -
 И пак, с туй знание надарен, блуждая!
 Прости ме... Мъдрост и инстинкт у мен
 Повели са двубой ожесточен!
 Прости ме... Двойно същество съм ази:
 Лети едното - другото пък лази!
 ... Ти си Баща мой, Господи - у мене
 измий греха с родителско търпение -
 та с чиста мощ духовна да блестя,
 при Теб кога решиш да се вестя!

1915 г.

Стоян Михайловски